

„A végén nekünk is szól a taps”

Két zenész az Evitából

Az idei szabadtéri nyitó előadása az Evita. A produkció érdekessége, hogy szegedi zenészek közreműködésével került színre. A könnyűzenei műfaj képviselői közül a dobokat kezelő Csizmadia László és a szintetizátoron játszó Kovács Gábor számol be arról, milyen óriási élményt jelent számukra együtt muzsikálni a jól ismert szegedi kollégákkal.

Csizmadia László és Kovács Gábor a szabadtéri próbáján egy tam-tam mellett. (Fotó: Karnok Csaba)

Csizmadia László, aki tizenöt évig volt a színház zenekarának tagja, jelenleg egy zeneiskolában tanít. Többször hívják egy-egy produkcióba, a mostani felkérésnek eleget téve kezeli a dobokat az Evitában. Kovács Gábor szintetizátoron játszik, s elmondta: nagyon nagy élmény egy ilyen nagy produkcióban sok muzsikussal együtt zenélni. Ennek öröme és varázsa utánozhatatlan. Hiába tud szintetizátorán nagyzenekari hangzást előállítani akár otthon, a négy fal között is, ez más. Összenézések és összemosolygások teremtik meg a remek alapulatot. – Olyan emberek

kel lehetünk együtt, akiket ismerünk. Az előadás végén nekünk is szól a taps, de már az is óriási jutalom, hogy részt vehetek az előadásban. Megtiszteltetés számomra. Régóta vártam már, hogy szegedi zenészek közreműködésével jöjhessem létre egy ilyen nagyszabású előadás. Csizmadia László hozzáfűzi: hosszú idő után ez az első produkció a szabadtérin, melynek könnyűzenei kíséretét szegediek szolgáltatják.

– Ha az eddig elért hírnevet s az összegyűjtött anyagi javakat tekintem – folytatja Csizmadia László –, akkor nem tűnik a legjobb választásnak a

zenei pálya. Most is olyan alapvető problémákkal kell küszködnöm, mint 18 éves koromban. Nincs hol gyakorolnom. Egy dobosnak szüksége lenne egy saját, hangszigetelt helyiségre ahhoz, hogy a szakmáját megfelelő szinten tudja úzni. Sajnos ez a színházban sem volt adott. A zenészi keresetből nem megoldható ez a probléma. Jelenleg egy halk gumidobon gyakorolok otthon, ez nem zavarja a szomszédokat, de mégsem olyan, mint az igazi dob felszerelés.

A múltból szólva hozzátesszi: – Az idősebbek emlékezhetnek a Vági zenekarra, melynek tagja voltam. Büszke vagyok

tanítványaim sikereire, közülük többen a Zeneakadémián folytatták tanulmányaikat, s hivatásos zenészként dolgoznak.

Kovács Gábor is régóta szereplője a szegedi könnyűzenei életnek. A főiskolai évek alatt dobos barátjával együtt tagja volt a Hot Jazz Szeged nevű formációnak, később számos együttesben játszott, köztük a Melody Combóban is. A Csermák Hammido Könnyűzenedében szintetizátoros, alsó tagozatos kislányokból alakított könnyűzenei együttesük sikerrel szerepelt a budapesti országos szintetizátoros találkozón. A Ze-

neműkiadó három nyelven jelentette meg az 1999-ben a Frankfurter Könyvvásáron is szereplő, hiánypótló tankönyvét: a Kovács keyboard iskolát. Ez volt hazánkban az első, CD melléklettel megjelent zeneiskolai tankönyv.

– A szabadtérin dolgozó két gitáros kollégával négyesben, Farkas Mihállyal és Szalma Baksi Ferenccel együtt, szeretnénk az őszi jazz napokon is bemutatkozni. Ilyen felállásban még nem szerepeltünk a rendezvényen, a nyár folyamán erre szeretnénk felkészülni. – tette hozzá Kovács Gábor.

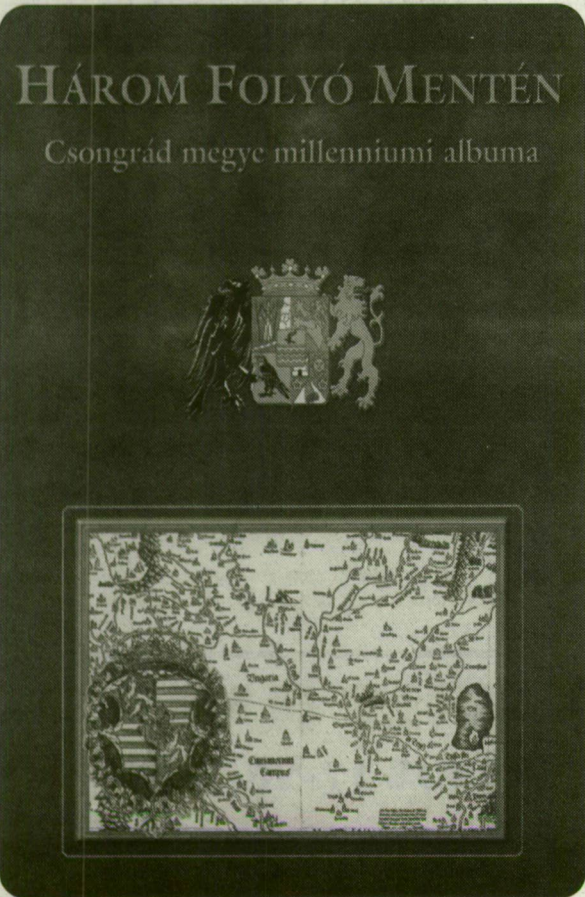
Wagner Anikó

Megjelent Csongrád megye millenniumi albuma

Művelődéstörténeti örökségünk

Száz évvel ezelőtt, a honfoglalás ezredik évfordulóján többkötetes munkák jelentek meg a magyarországi megyék történetéről. Most, az államalapítás évfordulóján hasonló múltidézésre vállalkoztak azok a szakemberek, akiknek munkája nyomán megszületett Csongrád megye millenniumi albuma. Ez a könyv tehát nem előzmény nélküli, mégis egyedülálló. Szerepében és megjelenésében is eltér a korábbi megyei történetektől. Nem csak írásos, hanem legalább olyan gazdag képi információval látja el az olvasót. Szerepe pedig annyiban változott a száz évvel ezelőtti kiadványokhoz képest, amennyire azóta a történetnézést átformálta. Ebbe az albumba a szerzők a politika és a gazdaság mellé beemelték a kultúr- és tudománytörténetet, valamint a különböző korok embereinek életét.

A szerkesztők szerint nem volt könnyű megfelelő címet találni az albumnak, olyat, amely a megye egészére utal. Végül ezt választották: Három folyó mentén. Ezek pedig a Körös, a Maros és a Tisza, amelyek hordalékukkal évezredek alatt feltöltötték e tájat, s azóta is meghatározó szerepet játszanak az itteni emberek életében. Bár az emberiség története megszakítás nélküli folyamat, a tudósok mégis korszakhatárokat húznak, hogy munkájuk, kutatásaik terjedelmét behatárolják. Ezek az időhatárok általában egy-egy nép nagy sorsfordulóihoz kötődnek. A millenniumi albumban olvasható tanulmány hat korszakra tagolja az elmúlt tizenháromez év történetét. Az első tizenháromez év histo-

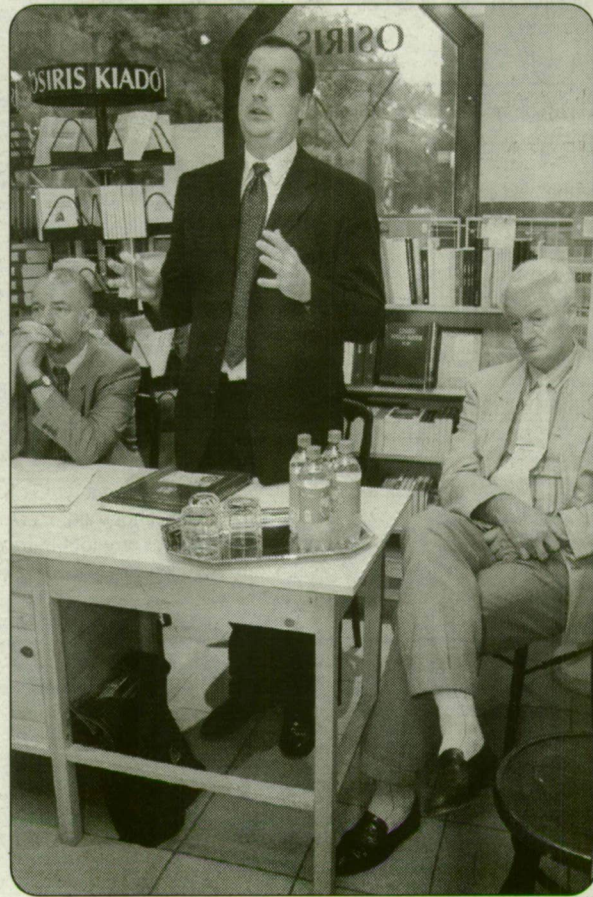

A kötet címlapja. Három az album szerzői közül: Tóth Attila művészeti író, valamint a két szerkesztő, Marosvári Attilás Blazovich László. (Fotó: Miskolczi Róbert)

riájáról szóló részt Horváth Ferenc régész, a többi öt fejezetet Blazovich László történész, a Csongrád Megyei Levéltár igazgatója írta.

A kétszáz oldalas kötet az elejétől a végéig egybefüggő társadalom-, gazdaság- és kultúrtörténeti tanulmányként olvasható, amely az első ember megjelenésétől és az őskorból ránk maradt kincsektől hat korszakra tagolja az elmúlt tizenháromez év történetét. Az első tizenháromez év histo-

riájáról szóló részt Horváth Ferenc régész, a többi öt fejezetet Blazovich László történész, a Csongrád Megyei Levéltár igazgatója írta. A kötetet Blazovich László mellett Marosvári Attila történész, a megyei közgyűlés elnöke szerkesztette, a szócikkek megírásában tizenhat szerző vett részt. A kilencmillió forintból elkészített millenniumi albumot angolul is megjelentetik ezer példányban, a magyar nyelvű kiadásból kétezer példányt nyomtak. A kötetet a levéltár közreműködésével a megyei önkormányzat adta ki.

Webber, a romantikus, Rice, a cinikus

Az álompáros

Azért tudunk jól együtt dolgozni, mert teljesen különbözőek vagyunk. Webber romantikus, én cinikus vagyok – mondja Tim Rice szövegíró. Andrew Lloyd Webber zeneszerzővel három világsikerű musicalt írtak: a József és a színes, szélesvásznú álomkabátot, a Jézus Krisztus Szupersztár és az Evitát. Tim Rice a közös munkáról azt mondja, olyan, mint a házasság: szerelem nélkül és veszekedésekkel is működik.

Tim Rice 1944-ben született az angliai Amershamban. Ügyvédek készült, de hamarosan a pop-szakmában, az EMI lemezkiadónál találta magát. Életművét olyan színpadi művek és filmszövegek alkotják, mint a József és a színes, szélesvásznú álomkabát, a Jézus Krisztus Szupersztár, az Evita, a Blondel, a Sakk, a Szépség és a Szörnyeteg, az Aladdin, az Oroszlánkirály. Négy Tony, öt Grammy, három Golden Globe és három Oscar-díjat nyert. Saját könyvkiadója van, az 1981-ben alapított Pavilion Books. Popzenei rádióműsorokat készít, színdarabokat írt, szenvedélyes krikettjátékos – saját csapata a Heartaches (Szívfájdalom). Rendszeresen ír krikettel kapcsolatos cikkeket a The London Daily Telegraph-ba. Oxfordshire-ben lakik, nős, két gyermeke van. Az angol Sport és Művészeti Alap elnöke. 1994-ben a sportért és a művészetekért tett szolgálataiért lovaggá ütötték.

Rice szerint a jó musical titka a megfelelő történet. – Sokan kísérleteztek azzal, hogy különböző dalokból előadást szöjjenek, de a végeredmény mindig siralmas volt. Ezzel szemben mi új korszakot nyitottunk a West Enden (London híres színházi negyede – a szerk.), amely a mai napig tart. Mi teremtettük meg a költséges, de nagy profitot hozó musical hagyományát – állítja Rice.

Andrew Lloyd Webber 1948-ban született Dél-Kensingtonban, Angliában. Muzsikussaladóból származik, így korán zenélni kezdett. Már a zongoraórakon is szívesebben játszott saját szerzeményeit, mint másokét. Ő szerezte egyebek között a József és a színes, szélesvásznú álomkabát, a Jézus Krisztus Szupersztár az Evita, a Macskák, a Csillagfény expressz, az Operaház fantomja, a Sunset Boulevard zenéjét. Hétfő, három Grammy-, egy Golden Globe- és egy Oscar-díjat nyert. 1992-ben lovaggá ütötték. Jelenleg Írorszában, Dublinban él, harmadik feleségével lovaktartanak. Háza van Sydmontonban, Londonban, lakása New Yorkban és villája Dél-Franciaországban.

Azt mondja, manapság nem születnek jó dalok sem a musicalek, sem a popzene világában. Vesztélyesnek tartja, hogy az első az üzlet, a kreatív munka pedig háttérbe szorul. Ennek ellenére önmagával kapcsolatban optimista. Ötvenedik születésnapján azt mondta, ő még akkor is a „színpadon” lesz, amikor az üzletbenrekel elégedetten elvonulnak.

Andrew Lloyd Webber és Tim Rice 1965-ben ismert meg egymást. Rice hallotta, hogy Webber dalszövegíró keres, ezért egy négysoros levelet írt neki. Webber 17, Rice 21 éves volt. Első közös musicaljük, a The Likes of US-t azonban sehol nem mutatták be. Egy oxfordi diákszínház jelentkezett ugyan, de ők a West Endről ábrándoztak, és nem mentek. Próbálkoztak néhány közös dallal is – sikertelenül. Akkor kereste meg őket egy zeneiskola igazgatója, hogy írjanak egy vallásos tárgyú darabot az évzáró koncertre. Felütötték a Bibliát, és rátaláltak Jákob és József történetére. Ebből született a József és a színes, szélesvásznú álomkabát, melyet azóta a világ majd minden országában, így nálunk is bemutatnak. Következő közös munkájuk a Jézus Krisztus Szupersztár volt 1969-ben, majd az Evita 1976-ban. Amikor a közös jövőről kérdezték őket, csak annyit mondtak: „Most egy kis időre van szükségünk, hogy feltöltődjünk. Külön-külön.”

Keczer Gabriella

Majd ha

Már most bele kell gondolnom az élet nagy mikéntjébe. Amikor majd újra kezdek az életemet. Amikor majd megint megszületek. Akkor is megkérdezik majd, mi leszek, ha nagy leszek. Nem ilyen tengő-lengő betűszelű akarok lenni. Rávágom kapásból: benzínjós!

Hogy az még mi lenne? Szerdára szokták életbe lépni, hogy ennyivel meg ennyivel drágább lesz a benzín meg az autógáz, ennyivel meg csökken a dízel ára. A következő héten éppen a fordítottja. Amikor e sorokat pötyögtem, több hete mennek lefelé az árak, akár a BUX.

Eszembe jut Jóska. Jó tizenöt éve emlegetem, hogy a Jenő gyerekek rettenetesen okos. Számítógépen dolgozik. Nem tudhatta akkor még, ehhez a gépezethez néha a félkegyelem is elég. Mivel rettenetesen okos akarok én is lenni, az akkori legmodernebb ketyeréből kérek mindjárt háromat. Természetesen én leszek a főnök, biciklis ésszel is, de helyettesre is szükségem lesz. És titkárnőre mindenokvetetlen, hogy legyen, aki kávéfőzés közben kibeszéli a titkokat. És munkatársból is legalább hét, hogy minden napra jusson. És hogy munkaértekezleten dönthessünk, melyik szerdán mi lesz a jóslat. Sokáig nem fenyeget bennünket a munkanélküliség réme.

Persze, itt a veszély, addigra már vízzel járnak az autók. Baj egy szál se, addigra az olmozatlan-cianoztatlan víznek is fölmege az ára. Akik már most be akarnak szegődni hozzám, „kalandorok ne kéméljenek” jelszó alatt pályázzanak. A baksist a bal zsebembe kérem

Howan b...!

Hegedűs Szabolcs